„A vadász egy vad után jár. Egy vad után, egy bizonyos vad után, amit jól ismer, vagy nem ismer, csak tudja, hogy van, hogy kell legyen valahol. Aztán elejti. Aztán leül melléje. Pipára gyújt, vagy csak úgy elnézi az erdőt s gondol egyszerű szép gondolatokat. Aztán elrendezi a vadat, ahogy illik. Vállára veszi és hazaviszi. Mert az ember nem ragadozó állat. Az ember, ha vadász, az élményt keresi, nem a gyilkolást."

Wass Albert – A titokzatos őzbak

Tisztelt Vendégeink!
Tisztelt Munkatársaim, Kollégáim!

Ez év tavaszán Professzor Solymos Rezső erdőmérnökkel a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagjával a hőgyészi erdőségben jártunk. Közben megfogalmaztuk, hogy mit is jelent nekünk az erdő, a vad és annak védelme, amikor Rezső bátyám azt mondta: Péter ezt már tartalmilag megfogalmazták *„A környezetvédelem tízparancsolata"*-ként, el fogom neked küldeni. Azután mindketten elfelejtettük, azaz elnézést én felejtettem el, mert egy tudós akadémikus erdész nem felejt. A múlt héten a trófeaszemlére rendeztem a gondolataimat, hogy mit is kellene mondanom, ami szakmailag nem közhelyes, de mégis a cégünk szakszemélyzetének és a ránk bízott erdő- és vadállomány kapcsolatát is tükrözi, amikor megérkezett az asztalomra a hivatali posta, és megpillantottam Rezső bátyám borítékját, melyben az ígért írás érkezett meg a számomra. A Giampaolo Crepaldi püspök által összeállított *„A környezetvédelem tízparancsolata"* pontjaiból a Gyulaj Zrt. elveit és gazdálkodási szemléletét is befolyásoló 6 pontot (2-7.) emelem ki:

1. Ki kell alakítani az emberekben a teremtett világ iránti felelősséget.
2. A környezet védelme olyan feladat, amely mindenkire és az egész Földre vonatkozik.
3. A technikai és a gazdasági szempontok elé kell helyezni az erkölcsöt és az emberi jogokat.
4. A természetet nem szabad isteni tulajdonságokkal felruházni. Az emberi cselekvés is alakítja sorsát.
5. A Föld javait Isten minden ember számára teremtette. Ezért kell hangsúlyoznunk e javak egyetemes rendeltetetését.
6. Együtt kell működnünk a legszegényebb vidékek rendezett fejlesztéséért.

Az ember évezredek óta vadászik az utóbbi évszázadokban okszerűen, átgondoltan és gazdálkodási céllal. Az európai ember évezredeken keresztül irtotta az erdőt, majd az utóbbi évszázadokban okszerűen és a tartamosság elvét szem előtt tartva erdőgazdálkodik. Az erdős tájakra és a benne élő vadra is igaz, ahogy Iustitia et Pax (Igazságosság és Béke) a Pápai Tanács titkára fogalmazott a már hivatkozott pontok között: *„A természetet nem szabad isteni tulajdonságokkal felruházni. Az emberi cselekvés is alakítja sorsát.*"

A mai magyar tájon található természeti értékek, amelybe a vad teljes jogúan beleértendő, az emberi gazdálkodás mellett, az emberrel összhangban találhatóak meg, lelhetőek fel. Az itt elmondottak még az un. modern világban a XXI. századi magyar vidéken élő és gazdálkodó emberek számára trivialitás, tudják azt, hogy a szabályozottan és átgondoltan termelt erdő reprodukálja önmagát, a vadgazdálkodás során ki-

lőtt vad az utódai által szintén. Ezt az alapvetést azok nem értik, azok nem látják, akik a természet folyamataiban már régen nem élnek, attól már teljesen elidegenedtek.

Az itt látható gímbikák trófeái, a teremtett világban, a tájgazdálkodás részét jelentő vadgazdálkodási tevékenység és a vele harmóniában lévő tartamos erdőgazdálkodás mellett fejlődtek.

Ezek a trófeák Magyarországon kívülre is Ausztria, Németország, Egyesült Államok, Szlovákia, Franciaország, Bahrein, Szaud-Arábia messzi tájaira is elkerülnek, ahol hirdetik hazánk vadászterületeinek a dicsőségét. Ezek a trófeák magánlakások, irodák, kastélyok falán fognak díszelegni, ahol az elejtő vadászvendégünk a barátainak, rokonainak, munkatársainak, üzletfeleinek mindig el fogja mesélni, hogy ez vagy az a bika milyen csodálatos magyar tájon élt és sikerült elejteni a rendes magyar vendégszerető emberek segítségével.

A szeptemberi szarvasbőgésben a bikákra történő sikeres vadásztatás a vendégkísérés magasiskolája, melyért minden érintett Kollégámat kiemelt dicséret illeti! De nemcsak emiatt, hanem azért is, hogy a gímszarvas-gazdálkodást ilyen színvonalon tudjuk művelni.

Az erdész-vadász személyzet a kezelt területeink tájgazdálkodási múltját tiszteli, a jelenének örül, de folyamatosan a jövőben gondolkodik. Egy erdész-vadász ember 10-50-100 évre gondolkodik előre, úgy tervez, a szakmai lehetőségek között úgy választ és dönt, még 80 éves korában is. Ezért a világban sokan sokszor megmosolyognak, és nem is értenek minket, de erre az állandósult „jövőben gondolkodásunkra” mi büszkék vagyunk!

Ahogy a felvidéki Szűtsy Lóránt által 1980-ban írt és gyermekkoromban rongyossá olvasott vadászkönyvemben is található, - mely mondatok a későbbi vadászattal kapcsolatos szemléletemet is alapvetően meghatározták - így szólnak: „Vad nélkül olyan sivár az erdő, mező, mint díszelőadás után a színpad, amelyen már csak a néma kulisszák ásítoznak a nézőkre. Reánk mai vadászokra hárul a történelmi feladat, hogy utódaink akkor is vaddús vadászparadicsomot örökölhessenek, amikor valahol Nyugat-Európában már csak mókuscserkészetre, nyúllesre lesz hivatalos egy-egy vadász vendég.”

A Gyulaj Erdészeti és Vadászati Zrt. szakembergárdája a gyönyörű erdős tolnai táj és annak természeti értékeinek megtartása mellett, a vadászparadicsom fenntartásért fáradozik.

Köszönöm, hogy meghallgattak! Gőbölös Péter